

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Walter Mărăcineanu nr.1-3, et. 2, tel/fax +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 123
din 26. 02. 2009

Dosar nr: 573/2008

Petiția nr: 10416 din data de 05.08.2008

Petent: A G

Obiect: Petenta semnaleză faptul că îi sunt confiscate mamei sale, în mod abuziv, imobilul și un teren.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. A G

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. -

II. Procedura de citare

Petenta a fost citată la data de 16.12.2008 și 10.02.2009 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Procedura de citare legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenta semnaleză faptul că primarul din localitatea în care locuiește și comisia pentru aplicarea Legii nr. 18/1999 au săvârșit abuzuri în ceea ce privește familia sa, iar unchiul său, prin influența de care beneficiază le-a confiscat jumătate din imobil și un teren de 1400 m².

Petenta afirmă că avocata unchiului său a prezentat în instanță un titlu de proprietate fals în care a uitat să radieze terenurile înstrăinate de acesta, că ei i se refuză restituirea a 5000 mp care îi aparțin mamei sale, că judecătoria unde a avut procesul este coruptă, că șefii săi au refuzat să îi elibereze adeverințele de salariu, că îi sunt încălcate drepturile și anume dreptul la proprietate, dreptul la muncă, dreptul de a fi audiat de către o instanță independentă. Petenta anexează sesizării documente și anume o adeverință eliberată de postul de poliție Balotești, o încheiere pronunțată de Judecătoria Buftea în data de 06.06.2008, copii după ștatele de plată ale petentei, răspunsul primit de petentă de la Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov, convocarea petentei de a lua parte la efectuarea expertizei topografice solicitate de instanță în dosarul 3368/94/08 de la Judecătoria Buftea.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, prin petiția formulată, se aduce la cunoștința Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că mamei petentei îi sunt confiscate, în mod abuziv, de către unchiul său, imobilul și un teren.

Prin adresa nr. 10519 din 06.08.2008 titularul dosarului constituit urmare petiției a solicitat petentei să precizeze obiectul petiției raportat la prevederile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, deoarece din conținutul acesteia nu reiese cu exactitate presupusa faptă de discriminare săvârșită. Se precizează totodată că, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.

Petenta nu a răspuns la adresă și, prin adresa nr. 12668 din 01.10.2008, s-a revenit la adresa inițială cu aceeași solicitare, de precizare a obiectului petiției raportat la prevederile O.G. nr. 137/2000. Petenta a fost citată pentru data de 16.12.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în vederea soluționării aspectelor semnalate în petiție. În urma examinării conținutului s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării deoarece vizează prevederile Legii nr.18/1991 *privind fondul funciar*.

Prin adresa nr. 16035 din data de 17.12.2008 petenta solicită acordarea unui nou termen, deoarece, din motive obiective, nu se poate prezenta la termenul stabilit. Petenta a fost citată din nou pentru data de 10.02.2009, invocându-se iar excepția de necompetență materială a Consiliului în speță. Prin adresa nr.1582 din data de 09.02.2009 petenta solicită un nou termen. Titularul dosarului nu a mai acordat petentei un nou termen, introducând dosarul în cauză în ședința de deliberări a Colegiului director.

În drept, **Constituția României** prevede la **art. 16 alin. 1** faptul că „*cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, garantând astfel dreptul la egalitate.

Art 1 al **Protocolului nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului** interzice discriminarea prevăzând că „*exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie,*

opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, „(...) prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

În cazul semnalat Consiliului, petenta consideră că este discriminată prin săvârșirea de către comisia pentru aplicarea Legii nr. 18/1999 a unor abuzuri în ceea ce privește familia sa. Colegiul director reține că din obiectul petiției nu reiese cu exactitate care este fapta de discriminare produsă.

Pentru ca o faptă să fie discriminatorie trebuie să existe două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, iar acesta să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de obiectul sesizării, raportat la elementele constitutive ale discriminării prevăzute în definiție, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000 și să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute de lege. În cazul semnalat de petentă aceasta se plânge de aplicarea, în cazul său, a Legii nr. 18/1991 privind fondul funciar.

Natura discriminării decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege. În cazul semnalat Consiliului, petenta nu precizează care ar fi criteriul în baza căruia ar exista o faptă de discriminare. Nerespectarea legii de către comisia pentru aplicarea Legii nr.18/1991 poate îmbrăca forma unor fapte prevăzute și sancționate de lege distinct și atrage răspunderea juridică, potrivit legii, dar acest aspect nu poate fi reținut ca un criteriu de discriminare.

În cadrul ședințelor de audieri de la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cât și în cadrul ședinței de deliberări Colegiul director a ridicat din oficiu *exceptia necompetenței materiale* a Consiliului în cazul semnalat de petentă.

Colegiul director apreciază că aspectele ce țin de interpretarea și modalitatea de aplicare a legii pun în discuție situații de fapt și justificarea drepturilor subiective ale petentei, acestea intrând în competența instanțelor de judecată. Curtea Constituțională a statuat faptul că interpretarea legii și modalitatea de aplicare a legii reprezintă atributul suveran al instanței de judecată, controlul acestei interpretări realizându-se prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14

din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. soluționarea obiectului petiției nu este de competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;

2. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit prevederilor art. 20, alin. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și prevederilor Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

VI. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Data redactării: 25.03.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

